

[Forsvarsministeren.]

Jeg forstaaer ikke rigtig Visdommen i dette Spørgsmaal, maa jeg tilstaa. Naar man er interesseret i Skytteforeningerne, hvorfor er man saa ivrig efter at spørge, som det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde det: Hvornaar kommer saa Turen til Skytteforeningerne? Jeg har tydeligt og klart sagt, at dette Lovforslag omfatter ikke Skytteforeningerne. Naar de ikke er med, er det af den simple Grund, at deres Opgave, deres Virksomhed, deres Organisation er en helt anden end de frivillige Korps's. Skytteforeningerne er ikke militært organiserede, holder ikke militære Øvelser, udøver ingen militær Virksomhed. Derfor er det noget andet, og derfor faar det ærede Medlem Hr. Brorsen ogsaa i selve Lovforslagets Bestemmelser automatisk Svar paa det Spørgsmaal, han stillede, nemlig dette Svar, at hvis nogen Skytteforening skulde ændre sin Virksomhed og sin Organisation fra det hidtidige over i Retning af den Virksomhed, som de frivillige Korps udøver, saa ophæves den automatisk i Henhold til den gældende Lov. Det er i Virkeligheden Svaret, som det ærede Medlem kan faa.

Man har udtalt sin Sorg over, at Militærmusikken ikke bliver indført igen. Vi har ikke ment at ville stille Forslag om at bevilde Penge hertil. De kulturelle Opgaver, der er knyttet dertil for Befolkningen i Almindelighed, synes vi det er rimeligere at løse paa anden Maade. Skulde man indføre militære Musikkorps i et Omfang som i 1922-Loven angivet, da vilde det koste i aarlig Drift ca. 550 000 Kr. plus 60 000 Kr. i Etableringsudgifter een Gang for alle. Et lignende Beløb vilde gaa med, hvis man vilde realisere den Tanke, som har været udkastet under Debatten om dette Spørgsmaal, nemlig at etablere f. Eks. 4 større Korps, hvert paa 30 Mand, i de forskellige Landsdele. Men, som sagt, Regeringen har ikke ment at ville ofre Penge til dette i Militærlovene.

Hvad Flaaden angaar, kan jeg kun takke det ærede Medlem Hr. Westermann, fordi han udtalte sin Anerkendelse af det Forsøg, der her gøres paa at skabe Overensstemmelse mellem Materiel, Personel og Bevillinger, men i øvrigt var det ærede Medlem jo ikke anerkendende med Hensyn til Ordningen. Det ærede Medlem beklagede,

at man reducerer Flaadens Skibsantal med 25 pCt. sammenlignet med 1932-Ordningen. Det tror jeg nu ikke det ærede Medlem skal køre videre med, om jeg saa maa sige, for Folk vil jo hurtigt opdage, at det kun er formelt, det ærede Medlem har Ret. Man vil snart komme under Vejr med, at hvis 1932-Ordningen fortsætter, saa vil den ikke kunne opretholde, ja, maaske ikke engang godt og vel Halvdelen af de Skibe, som er forudsat i Bemærkningerne til Lovforslaget af 1932, men saa meget tør jeg i alt fald sige, at det Lovforslag, der er forelagt her, bryder den Nedgangslinie, stopper den Nedgang, som Flaaden har været inde i. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rager, der udtalte, at det Antal Enheder, som der var Tale om i det Forslag, som Regeringen har forelagt, vel maa betragtes som det mindste, man kan have til Udførelsen af den paagældende Tjeneste.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen mente, at man fik for lidt for Pengene, og at der tilsyneladende var meget Personel. Jeg skal ikke bebrejde det ærede Medlem Hr. Brorsen, at han kommer med en saadan Bemærkning, for det er saa at sige mine egne Ord, fremsat første Gang, da jeg blev præsenteret for Planerne. Men Forklaringen er simpelt hen den, at der er en væsentlig Underbemanding i Øjeblikket, at der stadig er stillet større Krav til Fiskeriinspektionen, og at hele den tekniske Udvikling, der foregaar paa Materiellets Omraade i Skibene, nødvendiggør et større uddannet fast Personel, end man har kunnet nøjes med i gamle Dage. Jeg henviser i øvrigt baade det ærede Medlem Hr. Westermann og det ærede Medlem Hr. Brorsen til det Personelskema, der findes som Bilag til Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Westermann var bedrøvet over, at Artilleriskibene aabenbart gik ud af Sagaen efterhaanden, og mente, at man ved at bevilde 2 Mill. Kr. om Aaret pr. Skib kunde anskaffe saadanne Skibe og holde dem i Drift. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes: 2 Mill. Kr. pr. Aar pr. Skib. Tallet er i og for sig ikke galt, men jeg gør opmærksom paa, at hvis man i Øjeblikket skulde til at bygge disse Skibe, f. Eks. 2 i Løbet af 5 Aar, saa vilde det koste 50 Mill. Kr., altsaa 10 Mill. Kr. om Aaret i de 5 Aar. Det er dog en økonomisk Byrde, som kan give Anledning til Overvejelse af,